تجلّیات-مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی (که بعد از کتاب اقدس نازل شده)

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

صحیفة اللهِ المُهیمن القیّوم

هُوَ السَّامِعُ مِنْ أُفُقِهِ الأَعْلَى

شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالَّذِی أَتَى إِنَّهُ هُوَ السِّرُّ المَكْنُونُ وَالرَّمْزُ المَخْزُونُ وَالكِتَابُ الأَعْظَمُ لِلأُمَمِ وَسَمَاءُ الكَرَمِ لِلْعَالَمِ وَهُوَ الآيَةُ الكُبْرَى بَيْنَ الوَرَى وَمَطْلَعُ الصِّفَاتِ العُلْيَا فِی نَاسُوتِ الإِنْشَاءِ بِهِ ظَهَرَ مَا كَانَ مَخْزُونًا فِی أَزَلِ الآزَالِ وَمَسْتُورًا عَنْ أُولِی الأَبْصَارِ إِنَّهُ هُوَ الَّذِی بَشَّرَتْ بِظُهُورِهِ كُتُبُ اللهِ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ مَنْ أَقَرَّ بِهِ وَبِآيَاتِهِ وَبَيِّنَاتِهِ إِنَّهُ أَقَرَّ بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ العَظَمَةِ قَبْلَ خَلْقِ الأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَقَبْلَ أَنْ يَظْهَرَ مَلَكُوتُ الأَسْمَاءِ بِهِ مَاجَ بَحْرُ العِلْمِ بَيْنَ الأَنَامِ وَجَرَى فُرَاتُ الحِكْمَةِ مِنْ لَدَى اللهِ مَالِكِ الأَيَّامِ طُوبَى لِبَصِيرٍ شَهِدَ وَرَأَى وَلِسَمِيعٍ سَمِعَ نِدَائَهُ الأَحْلَى وَلِيَدٍ أَخَذَتِ الكِتَابَ بِقُوَّةِ رَبِّهَا سُلْطَانِ الآخِرَةِ وَالأُولَى وَلِسَرِيعٍ سَرُعَ إِلَى أُفُقِهِ الأَعْلَى وَلِقَوِیٍّ مَا أَضْعَفَتْهُ سَطْوَةُ الأُمَرَاءِ وَضَوْضَاءُ العُلَمَاءِ وَوَيْلٌ لِمَنْ أَنْكَرَ فَضْلَ اللهِ وَعَطَائَهُ وَرَحْمَتَهُ وَسُلْطَانَهُ إِنَّهُ مِمَّنْ أَنْكَرَ حُجَّةَ اللهِ وَبُرْهَانَهُ فِی أَزَلِ الآزَالِ وَنَعِيمًا لِمَنْ نَبَذَ اليَوْمَ مَا عِنْدَ القَوْمِ وَأَخَذَ مَا أُمِرَ بِهِ مِنْ لَدَى اللهِ مَالِكِ الأَسْمَاءِ وَفَاطِرِ الأَشْيَاءِ الَّذِی أَتَى مِنْ سَمَآءِ القِدَمِ بِالاسْمِ الأَعْظَمِ وَبِسُلْطَانٍ لَا تَقُومُ مَعَهُ

جُنُودُ الأَرْضِ يَشْهَدُ بِذَلِکَ أُمُّ الکِتَابِ فِی أَعْلَی المَقَامِ یَا عَلِیُّ قَبْلَ أَکْبَر إِنَّا سَمِعْنَا نَدَائَکَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ أَجَبْنَاکَ بِمَا لَا تُعَادِلُهُ أَذْکَارُ العَالَمِ وَیَجِدُ مِنْهُ المُخْلِصُونَ عَرْفَ بَیَانِ الرَّحْمَنِ وَالعُشَّاقُ نَفَحَاتِ الوِصَالِ وَالعَطْشَانُ خَرِیرُ کَوْثَرِ الحَیَوَانِ طُوبَی لِمَنْ فَازَ بِهِ وَوَجَدَ مَا تَضَوَّعَ فِی هَذَا الحِینِ مِنْ یَرَاعَةِ اللهِ المُهَیمِنِ العَزِیزِ الوَهَّابِ نَشْهَدُ أَنَّکَ أَقْبَلْتَ وَقَطَعْتَ السَّبِیلَ إِلَی أَنْ وَرَدْتَ وَحَضَرْتَ وَسَمِعْتَ نِدَآءَ المَظْلُومِ الَّذِی سُجِنَ بِمَا اکْتَسَبَتْ أَیْدِی الَّذِینَ کَفَرُوا بِآیَاتِ اللهِ وَبُرْهَانِهِ وَأَنْکَرُوا هَذَا الفَضْلَ الَّذِی بِهِ أَنَارَت الآفَاقُ طُوبَی لِوَجْهِکَ بِمَا تَوَجَّهَ وَلِأُذُنِکَ بِمَا سَمِعَتْ وَلِلسَانِکَ بِمَا نَطَقَ بِثَنَاءِ اللهِ رَبِّ الأَرْبَابِ نَسْئَلُ اللهَ أَنْ یَجْعَلَکَ عَلَمًا لِنُصْرَةِ أَمْرِهِ وَیُقَرِّبَکَ إِلَیْهِ فِی کُلِّ الأَحْوَالِ وَنَذْکُرُ أَوْلِیَاءَ اللهِ وَأَحِبَّائَهُ هُنَاکَ وَنُبَشِّرُهُم بِمَا نُزِّلَ لَهُمْ مِنْ مَلَکُوتِ بَیَانِ رَبِّهِم مَالِکِ یَوْمِ الحِسَابِ ذَکِّرْهُم مِنْ قِبَلِی وَنَوِّرْهُم بِأَنْوَارِ نَیِّرِ بَیَانِی إِنَّ رَبَّکَ هُوَ العَزِیزُ الفَضَّالُ یَا أَیُّهَا النَّاطِقُ بِثَنَائِی اسْمَعْ مَا قَالَهُ الظَّالِمُونَ فِی أَیَّامِی مِنْهُم مَنْ قَالَ إِنَّهُ ادَّعَی الرُّبُوبِیَّةَ وَمِنْهُم مَنْ قَالَ إِنَّهُ افْتَرَی عَلَی اللهِ وَمِنْهُم مَنْ قَالَ إِنَّهُ ظَهَرَ لِلْفَسَادِ تَبًّا لَهُم وَسَحْقًا لَهُم أَلَا إِنَّهُم مِنْ عَبَدَةِ الأَوْهَامِ إِنَّا أَرَدْنَا أَنْ نُبَدِّلَ اللُّغَةَ الفُصْحَی إِنَّ رَبَّکَ هُوَ المُقْتَدِرُ المُخْتَارُ اراده آنکه بلسان پارسی نطق نمائیم که شاید اهل ایران طرّاً بیانات رحمن را بشنوند و بیابند و بیابند.

تجلّی اوّل

که از آفتاب حقیقت اشراق نمود معرفت حق جلّ جلاله بوده و معرفت سلطان قدم حاصل نشود مگر بمعرفت اسم اعظم اوست مکلّم طور که بر عرش ظهور ساکن و مستوی است و اوست غیب مکنون و سرّ مخزون کتب قبل و بعد الهی بذکرش مزیّن و بثنایش ناطق بِهِ نُصِبَ عَلَمُ العِلْمِ فِی العَالَمِ وَ ارْتَفَعَت رَایَةُ التَّوحِیدِ بَیْنَ الأُمَمِ لقاء الله حاصل نشود مگر بلقاء او باو ظاهر شد آنچه که ازل الازال مستور و پنهان بوده إِنَّهُ ظَهَرَ بِالحَقِّ وَ نَطَقَ بِکَلِمَةٍ انْصَعَقَ بِهَا مَنْ فِی السَّمَوَاتِ وَ الأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَآءَ اللهُ ایمان بالله و عرفان او تمام نشود مگر بتصدیق آنچه از او ظاهر شده و همچنین عمل به آنچه امر فرموده و در کتاب از قلم اعلی نازل گشته منغمسین بحر بیان باید در کلّ حین به اوامر و نواهی الهی ناظر باشند اوامرش حصن اعظم است از برای حفظ عالم و صیانت امم نُورًا لِمَنْ أَقَرَّ وَ اعْتَرَفَ وَ نَارًا لِمَنْ أَدْبَرَ وَ أَنْکَرَ.

تجلّی دوم

استقامت بر امر الله و حبّه جلّ جلاله بوده و آن حاصل نشود مگر بمعرفت کامل و معرفت کامل حاصل نشود مگر به اقرار بکلمه مبارکه یفعل ما یشاء هر نفسی به این کلمه علیا تمسّک نمود و از کوثر بیان مودع در آن آشامید او خود را مستقیم مشاهده نماید بشأنیکه کتب عالم او را از امّ الکتاب منع نکند حَبَّذَا هَذَا المَقَامُ الأَعْلَى وَ الرُّتْبَةُ العُلْيَا وَ الغَايَةُ القُصْوَى يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَر در پستی مقام معرضین تفکّر نما کلّ بکلمه إِنَّهُ هُوَ مَحْمُودٌ فِي فِعْلِهِ وَ مُطَاعٌ فِي أَمْرِهِ ناطق اند معذلک اگر بقدر سمّ ابره مخالف نفس و هوی ظاهر شود اعراض نمایند بگو بر مقتضیات حکمت بالغه الهیّه احدی آگاه نه إِنَّهُ لَوْ يَحْكُمُ عَلَى الأَرْضِ حُكْمَ السَّمَاءِ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَعْتَرِضَ عَلَيْهِ هَذَا مَا شَهِدَ بِهِ نُقْطَةُ البَيَانِ فِيمَا أَنْزَلَهُ بِالحَقِّ مِنْ لَدَى اللهِ فَالِقِ الأَصْبَاحِ.

تجلّی سوم

علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است از برای وجود و مرقاتست از برای صعود تحصیلش بر کلّ لازم ولکن علومی که اهل ارض از آن منتفع شوند نه علومی که بحرف ابتداء شود و بحرف منتهی گردد صاحبان علوم و صنائع را حق عظیم است بر اهل عالم يَشْهَدُ بِذَلِکَ أُمُّ البَيَانِ فِي المَآبِ نَعِيمًا لِلْسَّامِعِينَ فی الحقیقه کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست علّت عزّت و نعمت و فرح و نشاط و بهجت و انبساط كَذَلِکَ نَطَقَ لِسَانُ العَظَمَةِ فِي هَذَا السِّجْنِ العَظِيمِ.

تجلّی چهارم

در ذکر الوهیّت و ربوبیّت و امثال آنست اگر صاحب بصر در سدره مبارکه ظاهره و اثمارش نظر نماید إِنَّهَا تُغْنِيهِ عَنْ دُوْنِهَا وَ يَعْتَرِفُ بِمَا نَطَقَ بِهِ مُكَلِّمُ الطُّورِ عَلَى عَرْشِ الظُّهُورِ.

يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَر ذَكِّرِ النَّاسَ بِآيَاتِ رَبِّکَ وَ عَرِّفْهُم صِرَاطَهُ المُسْتَقِيمَ وَ نَبَأَهُ العَظِيمَ بگو ای عباد اگر از اهل عدل و انصافید تصدیق مینمائید آنچه را که از قلم اعلی جاری شده اگر اهل بیانید بیان فارسی شما را راه نماید و کفایت کند و اگر اهل فرقانید در تجلّی و ندای سدره از برای ابن عمران تفکّر نمائید سبحان الله گمان آنکه عرفان در ظهور حق کامل و بالغ شده و بغایت قصوی رسیده حال معلوم میشود عرفان نزد معرضین تنزّل نموده و نابالغ مانده .

یَا عَلِیُّ آنچه از شجر پذیرفتند از سدره وجود نمی‌پذیرند بگو ای اهل بیان از روی نفس و هوی تکلّم منمائید اکثر احزاب عالم مقرّند بکلمه مبارکه که از شجر ظاهر شد لعمر الله اگر ذکر مبشّر نبود هرگز این مظلوم به آنچه سبب اضطراب و هلاکت جهّال است تکلّم نمینمود در اوّل بیان در ذکر ذکر من یظهره الله جلّ ظهوره میفرماید الَّذِی یَنْطِقُ فِی کُلِّ شَأْنٍ إِنَّنِی أَنَا اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا رَبُّ کُلِّ شَیءٍ وَ إِنَّ مَا دُوْنِی خَلْقِی أَنْ یَا خَلْقِی إِیَّایَ فَاعْبُدُونَ و همچنین در مقام دیگر عند ذکر من یظهر میفرماید إِنَّنِی أَنَا أَوَّل العَابِدِینَ حال باید در عابد و معبود تفکّر نمود شاید عباد ارض بقطره از بحر عرفان فائز گردند و مقام ظهور را ادراک نمایند إِنَّهُ ظَهَرَ وَ نَطَقَ بِالحَقِّ طُوْبَی لِمَنْ أَقَرَّ وَ اعْتَرَفَ وَ وَیْلٌ لِکُلِّ مُنْکِرٍ بَعِیدٍ.

یَا مَلَأَ الأَرْضِ اسْمَعُوا نِدَاءَ السِّدْرَةِ الَّتِی أَحَاطَ عَلَی العَالَمِ ظِلُّهَا وَ لَا تَکُونُوا مِنْ جَبَابِرَةِ الأَرْضِ الَّذِینَ أَنْکَرُوا ظُهُورَ اللهِ وَ سُلْطَانَهُ وَ کَفَرُوا بِنِعْمَتِهِ أَلَا إِنَّهُم مِنَ الصَّاغِرِینَ فِی کِتَابِ اللهِ رَبِّ العَالَمِینَ البَهَآءُ المَشْرِقُ مِنْ أُفُقِ سَمَاءِ عِنَایَتِی عَلَیْکَ وَ عَلَی مَنْ مَعَکَ وَ یَسْمَعُ قَوْلَکَ فِی أَمْرِ اللهِ العَزِیزِ الحَمِیدِ.